JANÁČKŮV EXPRES

Časopis
Základní školy
Janáčkovo náměstí Kravaře

Recitační soutěž
v jazyce českém

Kapesní magnet na
pozornost

MALÉ ŠKOLNÍ COLOURS

Přežijeme mezi zvířaty?

Báseň je stav duše

Princezna na vdávání aneb
Rady hledej v knihách

Střípky z Báječného
modrobělu

CIRKUS HAPPY KIDS

Naši „němečtí olympionici"

Na exkurzi v PEGA-VEL

Krnov, město, kde řeky
šeptají...

ROČNÍK 17.
ČÍSLO 2.

MOTTO tohoto čísla...

Janáčkův expres – občasník Základní školy Janáčkovo náměstí 17 Krnov

vydává: základní škola Krnov, Janáčkovo náměstí 17, okres Bruntál, příspěvková organizace

Redakce: Ef, Meli, Nik, Elen, Dany, Zdika, Nela, Denis, Marcel, Vak

Vedoucí redakce: Mgr. Kamila Lukszová
www.janackovavina@gmail.com

Na expedici...

Dne 7. května 2026 jsme my, žáci 6. C, zažili dobrodružnou výpravu do závodu PEGA-VEL a.s. v Krmově. Provázel nás pan Bc. Michal Fišar a my jsme měli oči dokořán – tolik zajímavých věcí jsme na jednom místě!

Prošli jsme sklad, barvírnu, laboratoř i hlučná místa, kde stroje pracovaly jako živé. V laboratoři jsme se proměnili v „badatele" a s velkou zvědavostí i soustředěním jsme sledovali, jak se testuje kvalita barev materiálů.

Dozvěděli jsme se, že firma vyrábí spoustu textilní galanterie – od prádlařských a oděvních materiálů až po technické výchytávky jako izolační stuhy, vodiče pásky a stuhy, materiály pro elektrické ohradníky nebo pevné textilní popruhy, ze kterých se vyrábějí bezpečnostní autopásy. Sledovali jsme vznik ovíjených nití, kaprovek a pruženek. Napadlo nás: „Kolik věcí se vlastně skrývá v obyčejném oblečení?"

Pruženka je pružný pásek, který znáte z tepláků nebo ponožek. Kaprovka je zase nenápadná hrdinka švů a lemů – drží věci pohromadě, i když ji skoro nevidíme. A hadovka? Ta nás pobavila svým vzorem, který připomíná hadí kůži!

V PEGA-VEL a.s. Krmov

Výrobky z PEGA-VELu nás obklopují víc, než jsme čekali — v oblečení, sportu, obuvi i autech. Věděli jste, že PEGA-VEL dodává i materiály pro ortopedii? Zjistili jsme, že jde jednak o speciální textilie

a prvky, ze kterých se ortopedické pomůcky teprve vyrábějí.

Nejvíc nás však zaujala práce zaměstnanců, kteří zvládají těžkou manuální práci i ve ztížených podmínkách. Uvědomili jsme si, že za každým výrobkem je spousta dřiny, trpělivosti i šikovnosti. Přemýšleli jsme, jak náročné to musí být – kloboučk dolů!

Exkurze byla plná hravých objevů, soustředěného pozorování i nových poznatků. Odcházeli jsme obohacení o spoustu zkušeností a s vědomím, že i zdánlivě obyčejné věci kolem nás mají svůj příběh. Děkujeme panu Fialovi za skvělý den ve světě výroby a paní učitelce Kamile Koukolové za zorganizování naší expedice.

Pro Javoříčko napsal text a foto: Kamila Lukšanová

Z našeho literárního okénka...

PRAVDA S KABÁTEM

Podle Terezy V.

Všichni říkali: „Piš o radosti a svatosti..." Jenže, to vždycky nejde. Je těžké tvářit se radostně, když bloudíš ve smutném městě, kde panuje ticho, klid a možná i smutek. Jenom ty víš, jak vypadá temnota. Jenom ty víš, jak chutná to dusno, které cítíš. Říkáš si: „Básničky nemají být depresivní." A vlastně proč? Vždyť nelze psát pořád jen vesele. Tohle je pravda, kterou asi nechceš znát. Přiznání, že pro některé je to realita. Nepřevléknu kabát. Trvám na svém. Mám svůj názor.

Kdo vlastně jsem? Člověk, který chodí, dýchá, píše a směje se? - Ne. Jen tohle ne. Jsem člověk, který se usmívá, i když není šťastný. Který se snaží smát a rozveselit ostatní. Přesto, že mu třeba někdo řekne: „Dneska mě štve, jak mluvíš." To ale trochu bolí. Dělám chyby, to je snad lidské. Chyby děláme všichni. Nejsem člověk, co dá všechno najevo, často jen tu tíhu dusí v sobě. Nechce zatěžovat ostatní svými problémy. Každý člověk má potíže, někdo je nese hůře, někdo zase snáz. Přemýšlíš, dumáš nad věcmi nereálnými. Je vůbec možné, aby se uskutečnily? A co věci, o kterých se nám zdá? Říká se, že to, co se zdá, se nám může někdy stát. Já si myslím, že to nemusí být až zase všechno pravda. Někdy si říkám, proč je svět tak zvláštní? Pak ale zjistím, že je vlastně krásný. Cítím se tak úžasně, protože mám kolem sebe barvy a svět je pro mě tak sladký, jak se mi ani nesnilo. A nepřevlékla jsem kabát...

CIRKUS HAPPY KIDS

Šapitó plné snů:
Krnov ovládl smích, odvaha a kouzla cirkusu Happy Kids

Ve dnech 18. 5. – 22. 5. 2026 zavítal k nám do Krnova cirkus Happy Kids a proměnil obyčejné květnové dny v pestrou přehlídku smíchu, odvahy a splněných dětských snů. Pod šapitó se totiž neděly jen kouzelnické triky a akrobatické kousky – rodila se nová přání, nové zážitky a možná i budoucí cirkusové hvězdy.

Děti měly možnost nahlédnout do tajemného světa artistů, klaunů a kouzelníků. A že je to opravdu nadchlo! Některé děti z naší školy se po skončení programu dokonce svěřily, že by jednou chtěly nacvičit vlastní cirkusové vystoupení a vystoupit přímo v cirkuse.

Někoho uchvátili odvážní fakíři, jiný obdivoval akrobaty létající vzduchem s lehkostí ptáků. Některé děti snily o tom stát se kouzelníkem a umět vykouzlit úsměv i překvapení, jiné zase lákala role veselého klauna, který rozdává radost všude kolem. Objevili se i budoucí provazochodci, kteří by se nebáli vykročit na lano vysoko nad zemí, a nechyběli ani nadšení žongléři, kteří už zkoušeli první triky s míčky.

Celý týden byl plný smíchu, potlesku a nezapomenutelných okamžiků. Velké poděkování ze srdce patří principálovi cirkusu i všem cirkusovým instruktorům za jejich trpělivost, energii a nadšení, se kterým dětem předávali radost z pohybu, odvahu vystoupit před ostatními i víru ve vlastní schopnosti.

Zvláštní a opravdu velké poděkování patří celému týmu Happy Kids. Děkujeme za úsměvy, laskavý přístup, podporu a atmosféru plnou radosti, kterou jste kolem sebe vytvářeli každý den. Díky vám děti zažily chvíle, na které budou ještě dlouho vzpomínat. Vaše nadšení, trpělivost a obrovské srdce dokázaly vykouzlit nejen krásná vystoupení, ale také radost, odvahu a nová přátelství.

Děkujeme, že jste do Krnova přivezli svět fantazie, smíchu a kouzel. Možná právě díky vám dnes mezi námi vyrůstá nový kouzelník, akrobat nebo klaun, který jednou rozzáří cirkusové šapitó stejně jako vy.

Motto na závěr:
„V cirkuse stejně jako v životě platí, že když si lidé pomáhají, důvěřují si a spolupracují, dokážou i to, co by sami nikdy nezvládli."

Pro Janáčkův expres text a foto: paní učitelka Kamila Lukszová

Reise durch Deutschland

aneb Když se němčina promění v dobrodružnou výpravu

„Sprache öffnet Türen zu neuen Welten."

Dne 14. 5. 2026 se na naší škole konala jazyková olympiáda v německém jazyce s poetickým názvem „Reise durch Deutschland". Při této události se slova nehýbala pouze po stránkách učebnic, avšak putovala doslova napříč mapou, časem, prostorem a občas i trpělivostí, to zejména při skloňování slov a jejich přechylování.

Úkolem soutěžících bylo cestovat bez kufru, jen s mapou a zdolat německé úkoly propojené s dalšími předměty. Do hry vstoupil zeměpis, který určoval, kudy vlastně naše pomyslná cesta vede. Občanská výchova dodávala kontext k reálnému životu v německy mluvících zemích. A matematika? Ta se postarala
o to, aby bylo jasné, že i cestování má své výpočty, vzdálenosti a logiku – protože i turista někdy potřebuje vědět, kolik kilometrů ho ještě čeká, než si dá zasloužený preclík.

Žáci se během soutěže ocitli v roli cestovatelů, kteří procházejí různými kouty Německa. Nešlo však o pas ani letenky, ale o čtení s porozuměním, které bylo hlavní vstupenkou na tuto výpravu. Bez jednoho pomocníka by se tato výprava neobešla – a tím byl slovník. Ten se stal jakýmsi jazykovým GPS systémem, který pomáhal s orientací v neznámých výrazech.
Občas bylo potřeba zastavit, vyhledat, zamyslet se… a pak zjistit, že to slovo vlastně znamená něco úplně jednoduchého, jen se tvářilo důležitě.

Velkou část dobrodružství tvořila také práce s jazykem samotným – žáci měnili tvary slov podle zadání, sestavovali věty z nabízených slov, balili jazyk do různých „cestovních verzí".

Olympiáda „Reise durch Deutschland" nebyla jen soutěží. Byla to malá připomínka toho, že jazyky nejsou izolované ostrovy, ale mosty mezi předměty, kulturami i způsoby myšlení.

Když se učení promění v cestu, člověk si někdy ani nevšimne, že se právě učí, protože má zrovna pocit, že objevuje svět.

„Mit jeder neuen Sprache lebt man ein neues Leben."

Zde jsou naši nejúspěšnější dobyvatelé:

1. místo **Magdaléna Mackovičová**
2. místo **Sylvie Petlachová a Eliška Bezděková**
3. místo **Karolína Soldátová a Zachar Sliusar**
4. místo **Tereza Theisová**
5. místo **Ondřej Pláteník**
6. místo **Eva Stolková**

Mezi nejúspěšnější cestovatele po Německu patří rovněž Marin Olouhý, Tomáš Hrouza a Gabriel Závodský.

Kamila Lukszová

Tajemství králů, síla Elišky Pomořanské a kouzlo Anny Svidnické

„Moudrost buduje království více než síla.“ Karel IV.

Dne 15. 5. 2026 jsme se vypravili na zajímavou dějepisnou expedici s názvem „Panovníci českých zemí“, která probíhala ve Flemmichově vile v Krnově. Na chvíli jsme se přenesli do období Lucemburků a společně objevovali život významných českých panovníků.

Poutavé vyprávění nás provedlo osudy Jana Lucemburského i Karla IV. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o jejich rodinách, panování i manželkách. Zaujalo nás například, že Janu Lucemburskému se přezdívalo „král cizinec“, protože často pobýval mimo Čechy a byl známý svými rytířskými cestami po Evropě. Naopak Karel IV. bývá právem nazýván „Otcem vlasti“, protože se významně zasloužil o rozvoj naší země, Prahy i vzdělanosti.

Nechyběly překvapivé příběhy, historické zajímavosti ani chvíle, kdy jsme si uvědomili, že i život středověkých vládců byl plný důležitých rozhodnutí, odpovědnosti a někdy i nečekaných starostí. Tajemná atmosféra nám připomněla, že historie není jen o letopočtech, ale hlavně o lidech, jejich snech, odvaze a stopách, které po sobě zanechali.

Na závěr naší výpravy jsme navštívili také muzeum panenek a kočárků v Krnově. Retro panenky, historické kočárky i atmosféra minulých časů nás doslova okouzlily. Některé panenky působily tak živě, že jsme měli pocit, jako by každá z nich ukrývala svůj vlastní malý příběh a tajemství dávných dětských her.

Z celé exkurze jsme si odnesli nejen nové poznatky, avšak i důležité uvědomění — minulost nám pomáhá lépe chápat přítomnost a inspirovat se do budoucna.

„Kdo nezná svou minulost, nemůže porozumět své budoucnosti.“
Tomáš Garrigue Masaryk

BÁJEČNÝ MODROBĚH

„Výdrž roste v každém z nás, tým je síla, to je vzkaz."

„Modrá vína běží vpřed, přidej se a zažij tenhle svět."

„Když nemůžeš, tým tě nese, společně to doběhne se."

Děkuji za perfektní práci své třídě 6. C

SLEČNÁM:

- vrchní stříkyni pokladnice – Terezce Vlachové, organizátorkám - starším - Jasmínkám a zapisovačce v jedné osobě: Nelince, Barušce, Nelince, Aničce Peřinové, děkuji velitelkám lukostřeleckého stanoviště Aničce Velíškové a Terezce Veselíčkové, velitelkám "modromunicipálního" stanoviště Denisce a Sabince, dále velice děkuji policejní kapitánce a fotografce Anežce, stříkyni nálevníků pokladnice pro všechny třídy mezi žáky Olivce

a MLADÝM MUŽŮM:

- děkuji za perfektní práci "před kagrem" a "za kagrem" - ochráncům trasy Jakubu Sekbonovi a Renatu Slavíkovi /- děkuji, chlapci, byli jste super!/, Jakubu Osičkovi děkuji za monitorování a vzdálené akce, děkuji moc za prima stanoviště "Trefa se hrozno - získáš body" jeho velkému Lukáškovi - nemá jistě na tomto stanovišti získalo 10 bodů - díky, Luky! Rovněž velice děkuji výrůstnému týmu Dany-Matty-Luky-Domi-Kuba O. za monitorovací akce podél trasy a za ní a mnoho děkuji vrchním DJ Jim Dominovi a Matymu za práci na startu.

Pro Jenštejn expres R.R.
Foto: Kamila Lukszová

Proč jsme běželi? Kvůli Míšovi!

Míšovi je 7,5 roku. Do své rodiny přišel jako malý klíček, který už si toho zažil víc než dost. Narodil se s vážnými zdravotními komplikacemi, přišel se autismus v těžší formě a jeho vývoj různě výrazně opožďuje.

Dnes potřebuje pomoc praktický ve všem – při jídle, oblékání i běžném fungování. Nemluví, komunikuje po svém a svět kolem něj je pro něj často zlobný a nepřehledný. Přesto má kolem sebe rodinu, která se něj bojuje. Každý den.

NEJRYCHLEJŠÍ BĚŽCI ZBÁJEČNÉHO MODROBĚHU

„Lidskost je jediný závod, ve kterém vítězí všichni, kdo se zúčastní."

„Síla člověka se neměří tím, jak rychle běží, ale tím, kolik lidí dokáže zvednout, když spadnou."

„Nejkrásnější kilometry nejsou ty nejrychlejší, ale ty, které mají smysl."

„Někdy v životě nejde o to být první, ale o to, abys u toho byl, když na tom skutečně záleží. Dnes jsme běželi pro dobrou věc."

Pro Janíčkův expres připravila K. K.

Princezna na vdávání aneb Rady hledej v knihách

Dne 6. 3. 2026 se naše třída proměnila v opravdové království, do kterého jsme si pozvali svou partnerskou třídu 1. C, aby společně s námi prožila netradiční příběh zvaný „Princezna na vdávání" – pohádku o tom, že najít toho pravého ženicha není jen tak a že někdy je větší dobrodružství najít sám sebe.

Naše krásná princezna hledala ženicha, ale nebylo to jednoduché. Proč? – Princ Knihomil chtěl s princeznou sdílet příběhy z knih, ovšem princezna žádnou knihu dosud nepřečetla. Princ Dlabomil toužil po švestkových knedlících, princezna však neuměla vařit. Princ Hadromil si přál učit kabátec, princ Matematikomil si potrpěl na matematiku podle pana profesora Hejného. Ani to naše princezna bohužel neuměla, a tak se všichni princové s omluvou vzdálili.

Princezna místo zoufání zvolila odvahu a pustila se do učení. Navštívila královské knihkupectví „Moudrost je v knihách", zakoupila si vzácné knihy a dala se do učení. Prostudovala knihy jazykovědné, dějepravné, geografické, po matematice se věnovala praktickému nácviku šití s knihou „Jehla a nit – nerozluční přátelé" a vaření v praxi s knihou „Uvař, upeč, nepřipal". Četla, vařila, šila i počítala a zjistila, že ji to začíná bavit.

Když se jí po čase princ Švandomil zeptal, zda umí vyprávět pohádky, s úsměvem odpověděla: „Jak bych mohla, když nemám děti?" Švandomil byl překvapený princezninou odpovědí. Poznal, že si našel ve světě vtipnou, krásnou, moudrou a pracovitou princeznu, která se nevzdává.

Naši prvňáčci sledovali představení se smíchem i napětím a odměnili herce velkým potleskem. Pomohli nám také vymyslet pro princeznu krásná jména.

Děkujeme svým kamarádům z 1. C za návštěvu, za krásná jména pro princeznu a za společné „kouzlo přátelství".

„Kdo se chce učit a nevzdá se, ten už dávno vyhrál."

Kamila Lukszová a 6. C

„Kdo se učí a nevzdá se, ten už dávno vyhrál.“

„Pravá kouzla se neději mávnutim kouzelné hůlky, ale otevřením knihy. Protože největší dar, který můžeme dostat, je vědění.“

Pro Janáčkův expres připravila třída 6. C

Báseň není jen slova, je to stav duše.

Jaroslav Seifert

Na naší škole se ve středu 18. března 2026 rozezněla slova, která měla sílu rozesmát, dojmout i překvapit. Konala se totiž tradiční recitační soutěž v českém jazyce – a že bylo co poslouchat! Do soutěže se s chutí zapojili žáci II. stupně a přinesli si s sebou pestrou paletu básní i prózy. Na pódiu se střídaly veselé verše, hravá zamyšlení, napínavé příběhy i něžné texty. Nechyběla ani pořádná dávka hereckého nadšení, odvahy a originality.

Porota měla nelehký úkol – vybrat ty nejlepší z opravdu skvělých výkonů. Nakonec však ocenila nejen techniku a přednes, ale i radost z mluveného slova, která z každého soutěžního doslova zářila.

Recitační odpoledne nám však připomnělo ještě něco hlubšího: Slova nejsou jen zvuky. Jsou mostem mezi lidmi, nesou naše pocity, sny i naděje. A právě ve chvíli, kdy je někdo vysloví nahlas a srdcem, dokážou spojit přítomné v jedno tiché porozumění. Možná právě tehdy si uvědomíme, že poezie není jen o textech – je o odvaze cítit a sdílet.

Naši vítězové:

I. Kategorie:

1. **místo Kateřina Theisová**
2. **místo Nela Tabachová**
3. **místo Michaela Divišová**

II. Kategorie:

1. **místo Sylvie Petlachová**
2. **místo Tereza Theisová**
3. **místo Magdaléna Kačmárová**

Velké poděkování patří všem účastníkům za jejich odvahu vystoupit před publikem a organizátorům za příjemnou atmosféru celé akce.

Již teď se těšíme na další ročník, který nám opět připomene, jak krásná, hravá a zároveň hluboká čeština umí být!

za kabinet jazyka českého
Kamila Lukszová

KAPESNÍ MAGNET NA POZORNOST

Ptali jsme se svých spolužáků, co si myslí o mobilních telefonech a jejich závislosti na nich. A zde jsou jejich odpovědi:

Kryštof (7 let):

„Mobil mám rád, hraju na něm hry. Mamka říká, že ho mám moc často… ale to říká vždycky, i když ho mám jen chvilku (asi hodinu). Když ho nemám, tak se někdy nudím a otravuju rodiče."

Šimon (9 let):

„Ty kapesní magnety na pozornost jsou super, protože si můžu psát s kamarády. Ale někdy jsem na něm tak dlouho, že mi skoro upadne palec. Asi to není úplně dobré být na něm pořád… ale ještě jeden level si dám."

Terezka (11 let):

„Myslím si, že hodně děti je na těch magnetech závislých. Třeba i já… čistě teoreticky. Když nemám mobil, tak nevím, co dělat. Pak si vzpomenu, že existuje i venek."

Eliška (13 let):

„Závislost na mobilech je podle mě problém. Lidi místo povídání koukají do telefonu. Taky se mi to občas stává… třeba když se mi nechce s někým mluvit."

Jirka (15 let):

„Mobil používám každý den a bez toho kapesního magnetu bych asi nepřežil… teda hlavně školu a skupinové chaty. Je snadné na něm strávit hodně času, ale snažím se najít rovnováhu — třeba tak, že ho odložím… a pak ho za dvě minuty zase zkontroluju."

Pro Janáčkův expres R. R.
Zdroj obrázku: pixabay.com

KRNOV – MĚSTO, KDE ŘEKY ŠEPTAJÍ, KAMENY VYPRÁVĚJÍ A OBLOHA SE DÍVÁ DO ZRCADLENÍ

„Pst! Pojď sem… máme tajemství!"

Ahoj! My jsme děti z jednoho kouzelného města. Možná jsi o něm už slyšel… a možná ne. Jmenuje se Krnov – ale my mu říkáme město dobrodružství, zmrzliny a skrytých pokladů!

Krnov není žádná nuda. Máme tu parky, kde můžeš běhat, hrát si na schovávanou nebo jen tak ležet v trávě a koukat na mraky (někdy vypadají jako dinosauři). A když se trochu zatoulášš, možná objevíš tajné cestičky, které znají jen místní děti (a teď už i ty!).

U nás najdeš staré budovy, které by ti nejspíš chtěly něco vyprávět… kdyby uměly mluvit. Třeba Kostel svatého Martina, který se tyčí nad městem jako strážce všech dobrodružství. Nebo tajemný Kostel svatého Benedikta, který vypadá, jako by skrýval staré legendy.

A pak je tu i Krnovská synagoga – krásná a trochu záhadná stavba, která pamatuje spoustu příběhů. A víš co? Když se večer stmívá, máme pocit, že tyhle budovy si mezi sebou šeptají…

Krnov je ideální místo pro velkou zmrzlinovou výpravu. Kolik kopečků zvládneš? My jsme rekordmani… ale zatím to tajíme. A když dostaneš hlad, najdeš tu spoustu dobrot – od koláčů po hranolky, které chutnají úplně nejlíp venku na lavičce.

Máš rád kolo, koloběžku nebo jen rychlý běh? Tak to jsi tu správně! V Krnově můžeš závodit s kamarády, jezdit podél řeky nebo si vymýšlet vlastní olympiádu.

Krnovem protékají dvě řeky, které se tu potkávají jako nejlepší kamarádky: řeka Opava a řeka Opavice. My si myslíme, že si tam občas povídají o tom, co dneska viděly ve městě. Možná i o tom, kdo spadl do louže nebo kdo ujíždí na koloběžce moc rychle.

Na kopci za městem se skrývá Šelenburk – zříceniny hradu, které vypadá, jako by čekala na rytíře… nebo aspoň na děti s batohem a svačinou. Když tam vylezeš, máš pocit, že každá kamenná zeď ti šeptá: „Kdysi jsme byli slavní… a teď jsme nejlepší místo na výhled!" Po výšlapu na Šelenburk nebo běhání kolem řek je nejlepší odměna jasná: zmrzlina!

Teď to nejlepší – rozhledny! Na kopci Cvilín se třeba tyčí Rozhledna Cvilín. Odtud vidíš celé město jako na dlani – a když je nezky, prý dohlédneš až na dobrodružství za obzorem.

Proč je Krnov nejlepší? Protože tu máme: Řeky, co si šeptají příběhy (mrad, co hilds kopce! Kostely a synagogu plné historie! A rozhledny, odkud je svět úplně jiný!

Pro Janáčkův expres žáci 6. ročníku

Zdroj obrázků: pixabay.com

Mozkolam džungle

aneb Přežijeme mezi zvířaty a rostlinami?

1. Který z těchto „živočichů" vlastně není živočich?
a) Houbovec
b) Medúza
c) Korál

2. Která rostlina dokáže přežít i úplné vyschnutí a „ožít" po zalití?
a) Aloe vera
b) Růže z Jericha
c) Kaktus

3. Které zvíře má největší mozek vzhledem ke svému tělu?
a) Delfín
b) Mravenec
c) Člověk

4. Který strom „krvácí" červenou mízu?
a) Baobab
b) Dračí strom
c) Sekvoj

5. Který z těchto živočichů může být biologicky „nesmrtelný"?
a) Želva obrovská
b) Nezmar
c) Medúza Turritopsis dohrnii

6. Která rostlina je nejrychlejší v pohybu?

a) Muchotapka podivná

b) Mimóza stydlivá

c) Bambus

7. Které zvíře má modrou krev?

a) Chobotnice

b) Žába

c) Žralok

8. Který z těchto organismů může být největší na světě (podle rozlohy)?

a) Slon

b) Pleurotus (hlíva)

c) Podhoubí houby *Armillaria*

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI K DNEŠNÍMU KVÍZU

a) mnohonoc (savčí mozek houby, na živočichy)

b) Růže a jeřáby

c) Mravenec (v porovnání s těly ostatních živočichů)

b) Dračí strom

c) Medúza Turritopsis dohrnii

a) Muchotapka podivná

a) Chobotnice (žlučí modrý a hnědý)

a) Podhoubí houby Armillaria (největší organismy pod zemí)

Pro Janáčkův expres připravila R. R.

Zdroj obrázků: Pixabay.com

Ze scénáře rádia Hifič

Dobrého rána všem posluchačům školního rádia Hifič! Dnes vás vezmeme do světa záhad, tajemství a nevysvětlitelných příběhů.

Víte, co si myslím, že tajemství existují jen ve filmech nebo knihách. Ale co když jsou i kolem nás? Ve škole, doma... nebo dokonce právě teď?

Například — slyšeli jste někdy zvuky na chodbě, když tam nikdo nebyl?

Nebo jste někdy něco položili na stůl... a za chvíli to záhadně zmizelo?

No, tak tohle se mi stává hlavně před písemkami.

Prosím tě, to není záhada. To je panika!

Na světě existuje spousta nevysvětlených záhad. Jednou z nejznámějších je Bermudský trojúhelník.

Jenoo, já bych si chtěla povídat o Bermudském trojúhelníku!

Myslíte, že je ten trojúhelník rovnoramenný, nebo pravoúhlý?

Nééé, vůůů

Malé školní Colours

Když se tělocvična a den, kdy hudba rozdává úsměvy

Dne 5. května 2026 se naše školní tělocvična proměnila v místo, kde se místo míčů odrážely tóny hudby a místo tělocviku se cvičilo s náladou a fantazií. Konal se totiž náš vlastní festival „Malé školní Colours" – a jak už název napovídá, rozhodně to nebyla žádná šedá nuda.

Hned po zazvonění se tělocvična začala plnit nedočkavým šumem. Všichni žáci druhého stupně si hledali svá místa, šeptali si, kdo co asi předvede, a v očích jim svítilo to zvláštní školní napětí, které říká: *„Dneska se bude dít něco jiného než obvykle."*
A pak to začalo.

Jako první se ozvaly tóny Janáčkova Brumenda. Hudba se rozlila prostorem jako teplý čaj v zimě – někdy jemná, jindy veselá, občas tak silná, že jsme skoro zapomněli dýchat. Někteří z nás jen seděli a mlčeli, jiní si potichu tukali rytmus do kolen. Bylo to, jako by nám někdo na chvíli půjčil úplně jiný svět, kde se všechno řídí melodií.

Když doznělo poslední tón, ozval se potlesk. Opravdový, upřímný, až se tělocvična skoro třásla. Poté přišla ta část, na kterou se čekalo možná ještě víc – programy tříd druhého stupně.

Každá třída si připravila něco jiného. Smáli jsme se, tleskali jsme a občas jsme jen koukali s otevřenou pusou, jak je možné, že naši spolužáci dokážou být najednou tak odvážní, kreativní a… jiní než v běžné vyučovací hodině.

Bylo zvláštní vidět, jak se třídy, které jinak řeší testy a úkoly, dokážou proměnit v malé divadelní soubory nebo hudební kapely. Jako by škola na chvíli zapomněla na známky a připomněla nám, že se tu dá i tvořit, smát a být spolu jinak než jen u tabule.

A možná právě v tom je to malé moudro tohoto dne: „Každý z nás má v sobě něco víc než jen sešit a propisku. Někdo rytmus, někdo humor, někdo odvahu vystoupit před ostatní. A když se to všechno spojí, vznikne něco, co by se dalo nazvat školní kouzlo."

Když akce skončila, nikomu se moc nechtělo odcházet. Ještě dlouho jsme si povídali, smáli se a znovu si přehrávali nejlepší momenty. A tělocvična, která ráno ještě voněla jen po sportu, teď jako by nesla ozvěnu hudby a smíchu.

Malé školní Colours skončily, ale pocit, že škola může být i festivalem nápadů, zůstal. A ten si asi jen tak z hlavy nevymažeme.

Pro Janáčkův expres šéfredaktorka

V každém dítěti, které vezme do ruky nástroj, se probouzí nový svět barev.“

„Někdy nepotřebujete štětec, abyste vymalovali svět. Stačí písnička a dětský smích.“

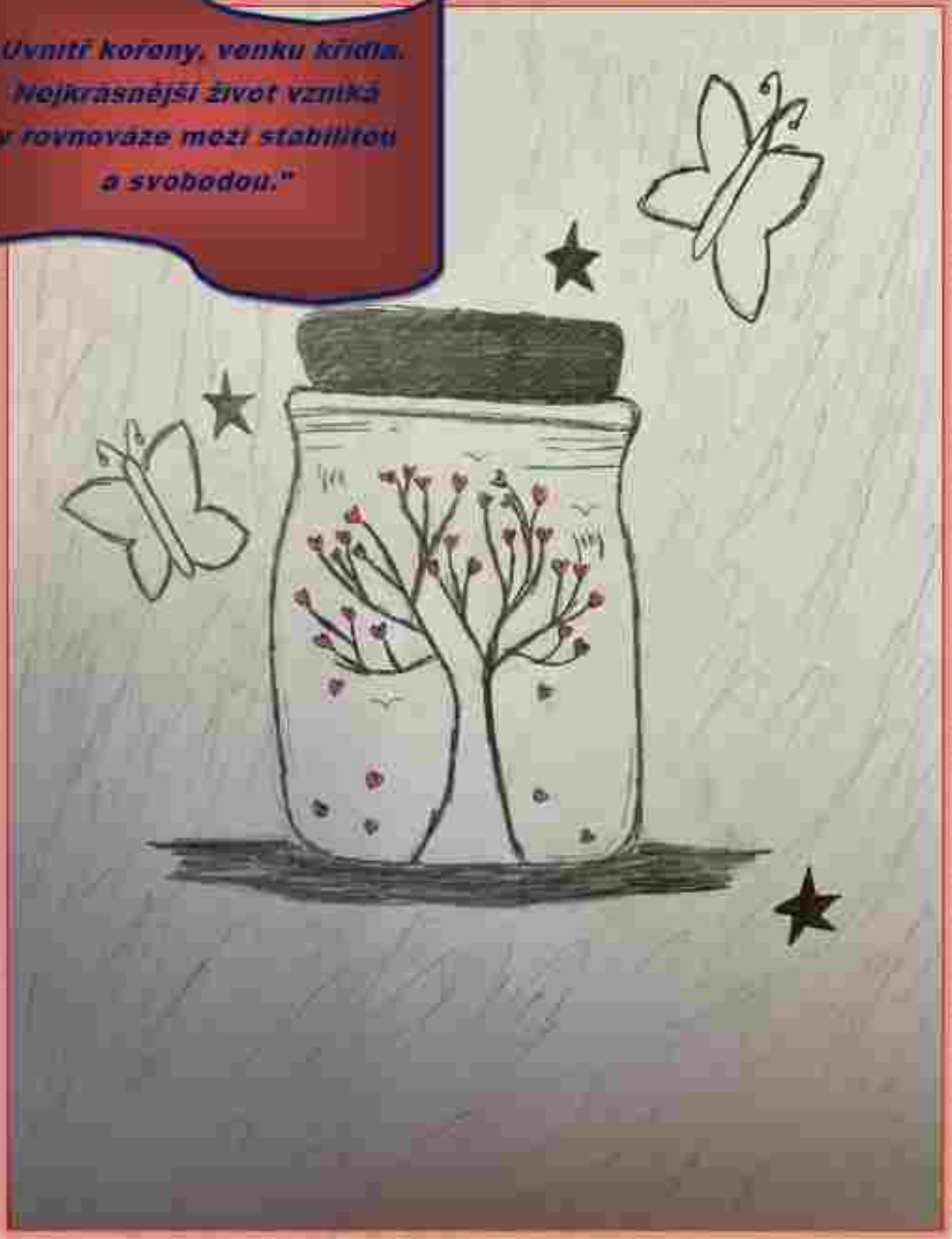
„Hudba je univerzální řeč lidstva, ale dětský hlas je její nejčistší melodií."

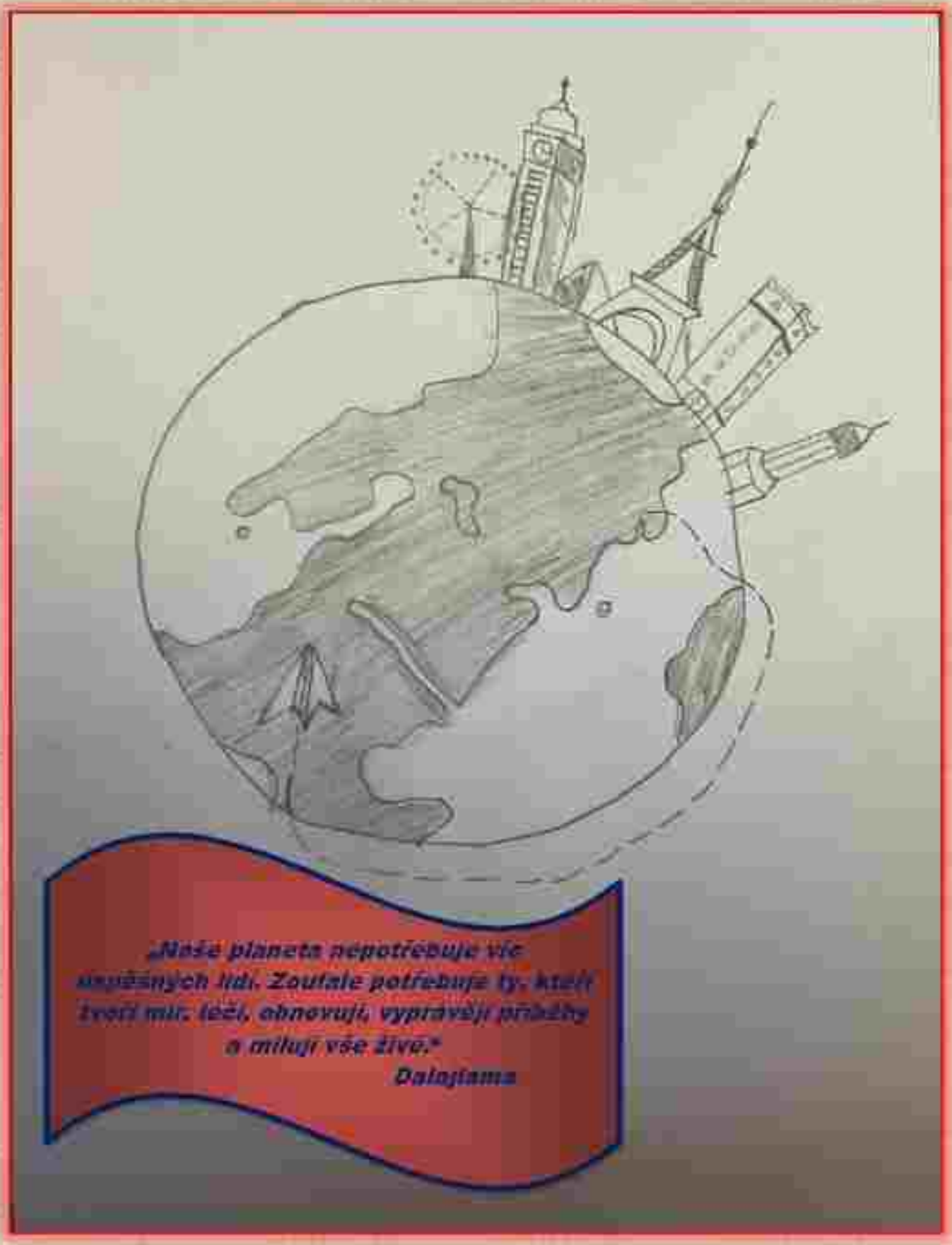

Pro zpracování zápisu:
Kamila Lukszová

„Uvnitř kořeny, venku křídla.
Nejkrásnější život vzniká
v rovnováze mezi stabilitou
a svobodou."

„Oči jsou zrcadlem duše
a odrážejí vše, co se žena snaží
skrýt.“
Paulo Coelho

„Naše planeta nepotřebuje víc
úspěšných lidí. Zoufale potřebuje ty, kteří
tvoří mír, léčí, obnovují, vyprávějí příběhy
a milují vše živé."
Dalajlama